

SONET

Matej Bor

Pridi o noč, globoka in ledena,
tu je srce, najbolje, kar imam,
vendar z menoj ne bodi prestrupena —
kako sicer naj jutru roko dam.

Poglej, ti si starejša sestra dneva,
a sestra delo bratovo spoštuj,
in ne teptaj njegovega poseva,
tega, kar ustvaril je, ne zametuj.

Sanj, ki jih dan rodi, ne zruši v nič,
sanj, ki rode jih cesta, hosta, pot,
sanj, ki srce jih sanja, ta fantič,
ta večni Robin Hood in Don Kihot!

Ker sestra dnevu si, a srce to
je sin njegov, ne sodi ga trdo.

NA HVARU

Matej Bor

Natakar Nikola je priletel človek
in me gleda,
kdaj pojdem, ker mora
tudi on kdaj spat, seveda.
Vendar on ne ve,
da sedim in lovim v mreže
misel, ki je ne bi nikoli ulovil,
da mi on ne streže.
Naj bi ga! Že ugaša luči,
a moja misel, prekleto,
se obnaša kakor lovec, ki te ulovi,
ne kakor to, kar je ujeto.